

Šimtadienis – „Skrydis į brandos egzaminus“

Pentadienio vakarą Dusetų kultūros centre nestigo geros nuotaikos – vyko vienas gražiausių ir nuostabiausių renginių gimnazijoje – Šimtadienis. Ši šventė – paskutinė galimybė apibendrintai ir linksmi pasizūrėti į laiką, praleistą mokykloje. Daugelio nuomone, šimtas dienų – ilgas tarpsnis, per kurį dar gali daug kas pasikeisti.

Vienuliktokai labai atsakingai ruošė šią šventę: rengė užduotis, puošė salę, kūrė nominacijas, stengdamiesi palikti kuo daugiau smagių prisiminimų vyresniems draugams apie įsimintiną dieną. Jie padarė 100 dienų kalendorių, kuris primins artėjančius egzaminus ir skaičius paskutines dienas gimnazijoje. Klasė žavėjo fantazija, muzikalumu, scenografijos išradingumu. Jau įeinant į salę visus pasitiko besišypsantys vienuoliktokai, persirengę stiuardais ir stiuardėsėmis. Juk ir šio vakaro tema buvo „Skrydis“.

Pirmieji į sceną žengė šventės organizatoriai vienuoliktokai, kurie šokio ritmu vedė skrydžio instruktažą ir kvietė kartoti judesius. Skambant išpūdingai, pačių sukurtai dainai, visus dvyliktokus, jų tėvelius, mokytojus bei svečius kvietė pakeliauti po pasaulį. Lėktuvą pilotavo ir visam skrydžiui vadovavo Rytis Kandrašovas ir Donatas Gimbičkas. Jie visus nuskraidino net į septynias šalis: Angliją, Ameriką, Meksiką, Prancūziją, Italiją, Ukrainą, Švediją. Ten visų laukė daug staigmenų, o dvyliktokai turėjo atlikti įvairias užduotis ir įrodyti savo brandą, kad gautų pusatestačius. Jokūbui Kuzmai, Ernestui Pimpei, Dovydui Alaunei ir Ernestui Maleckui teko įrodyti, kokie jie puikūs sportininkai: čiuožti slidėmis, galva pamušinėti futbolo kamuolį, ant scenos sunęsti kuo daugiau vaikinų.

Meksika buvo pristatyta, kaip garsėjanti egzotiškais patiekalais šalis, tad dvyliktokams buvo patikrinti skonio receptoriai: užrištomis

akimis jie turėjo įvardinti paragautus patiekalus. Kiek sunkesnė užduotis laukė Gabijos Likauskaitės ir Aušrinės Gaižūtės: jos tepdamos sumuštinus varžėsi, kuri geresnė būtų namų šeimininkė.

Ypatingai daug juoko ir gerų emocijų tiek žiūrovai, tiek dalyviai sulaukė apsilankę Italijos mieste Milane. Milanai – pasaulyje žinomas kaip mados, dizaino, muzikos bei verslo Italijos „sostinė“. Dėl gausybės čia vykstančių mados renginių Milanai dar vadinamas stilingiausiu miestu pasaulyje. Taigi dvyliktokams Aušriui Malažinskui, Dominykui Juodkai ir Raimondui Sinicai teko pabūti modeliais. Jie turėjo patys išsirinkti, susiderinti drabužius, sugalvoti kolekcijos pavadinimą ir skambant muzikai žingsniuoti podiumu. Stebėdama šių vaikinų pasirodymą, salė negailėjo plojimų.

Atskridę į Ukrainos sostinę Kijevą, visi pateko į cirką. Juos pasitiko klounai, o skirtos užduotys reikalavo rankų miklumo bei artistiško. Varžytis teko visiems abiturientams.

Koks gi renginys be „Eurovizijos“ konkurso? Greta Kibirskytė ir Ligita Raugaitė, prisikišusios burnas zefyrų, turėjo padainuoti Marijono Mikutavičiaus dainą „Ar mylėsi tu mane? Na, pilnomis burnomis joms taip puikiai sudainuoti kaip per „Chorų karus“ nepavyko, bet plojimų ir publikos palaikymo sulaukė.

Nors varžybų, įvairių užduočių buvo gausu, bet pralaimėjusių nebuvo. Visi abiturientai gavo pusatestačius. Vienuoliktokai buvo parengę daug šokių, dainų, rodė įvairius video. Matėme abiturientų nuotraukas vaikystėje ir paskutinėje klasėje.

Dvyliktokai jiems irgi paruošė staigmeną – sukūrė kiekvieno jų parodiją. Visi žiūrovai leipo juokais, atpažindami suvaidintose scenose mokinius.

Abiturientų daina

Nuotr. Alvydo Stausko

Išpūdingą šventę vainikavo abiturientams skirtos nominacijos: „Metų spinta“, „Metų grauzikė“, „Metų tylos karalienė“, „Metų slapukė“, „Metų draugas“, „Metų spindesys“ ir kt. Klasės auklėtoja Danutė Janušienė gavo nominaciją „Metų rūpestis“ už tai, kad visus metus neapleido savo auklėtinių ir skyrė jiems visą rūpestį ir meilę. Abiturientai gavo po nuostabią vazą, ant kurios išgraviruotas nominacijos pavadinimas bei gimnazijos nuotrauka. Ši dovana, manau, primins pačias smagiausias dienas, praleistas gimnazijoje bei Šimtadienio šventę.

Dvyliktokai, puikiai nusiteikę, laikydami rankose nominacijas, skubėjo išsiamžinti: kas su auklėtoja, kas su mama ar geriausiu draugu. Šypsenų ir fotoaparatus blyksnių netrūko.

Kad ir kaip buvo linksma šventėje, ji amžinai netrunka: kas turi pradžią, turi ir pabaigą. Gyvenimas tęsiasi... Po šimtadienio yra tik 100 dienų arba dar 100 - ne tik išbandymo laukimo,

bet ir šimtas svajonių, tikėjimo, lengvo nerimo dienų. Dar šimtas mokyklinio gyvenimo dienų, per kurias reikės spėti pakartoti pažinimo ir tylėjimo, jausmingumo ir minties, supratimo ir pagarbos, ištikimybės ir pareigos, grožio ir išminties, susikaupimo ir kantrybės pamokas. Po to teks išskristi kaip tie tiems paukščiams, kuriais buvo išpuošta scena.

Belieka tik padėkoti vienuoliktokams ir jų kūrybingai auklėtojai Dainorai Biliūnaitei už nepakartojamą šventę, Dusetų kultūros centrui už suteiktas patalpas (mūsų gimnazijos valgykloje šventė tikrai nebūtų buvusi tokia išpūdinga) bei kultūros centro darbuotojams Olivijai Čypui ir Ramūnui Lisinskui. Taip pat šaunioms vienuoliktokų mamoms, kurios siuvo stiuardėsėmis ir stiuardams aksesuarus, puošė salę, kepė skruzdėlyną, rūpinosi nominacijų graviravimu, atvežimu ir negailėdamos savo laiko prisidėjo prie šventės.

Emilija ČYPAITĖ, II ga kl.

Po Šimtadienio šurmulio

Vienuliktokai su auklėtoja po renginio

Nuotr. P. Lukošiuo

Daugeliui skaičius „100“ reiškia tobulumą, bet štai dvyliktokams jis reiškia paskutines šimtą dienų mokykloje... Ta proga vienuoliktokai ir jų auklėtoja surengė nuostabią šventę, kuria visi žavėjosi, bet mums parūpo sužinoti, ką apie patį renginį galvoja dvyliktokai ir vienuoliktokai.

Pirmiausia, ką sako vienuoliktokai. Štai Kornelija Pupeikytė su šypsena veide pasakoja: „Pagrindinė mūsų renginio idėja buvo skrydis po pasaulio šalis. Iš pradžių idėja buvo aplankyti netikras, išgalvotas šalis. Bet neužteko laiko ją įgyvendinti. Pasiruošimas sugadino daug nervų, nes laiko buvo labai nedaug. Nemokėjom jo susiplanuoti, o visko padaryti reikėjo tiek daug. Tad paskutines savaites sėdėdavom iki vėlaus vakaro...Bet štai po šimtadienio visa klasė emė geriau sutarti, drašiai galiu teigti, kad renginiai tikrai suartina klasės draugus. Kai jau šventė praėjo, visų nuotaika linksma ir džiugi, nes dvyliktokai įvertino teigiamai. Svarbiausia, kad patiko jiems, nes šventė - ju!“ O štai Ineta Meldaikytė sako: „Na, asmeniškai man, tai buvo labai baisu, labai didelis jaudulys buvo, bet po truputį

jaudulys praėjo ir atėjo džiugios emocijos! Pats šimtadienis gal ir nebuvo tobulas, bet pavyko neblogai ir dėl to labai smagu!“ Na ir paskutinė apie emocijas pasakoja Karolina Cvetkovaitė: „Emocijos? Hmm..na, kadangi turėjom labai mažai laiko pasiruošti, buvo gana sunku, daug nervų mums kainavo. Tas Šimtadienis velniškai greitai artėjo. Ir likus porai dienų atrodė, kad nieko neturim, kad viskas bus blogai. Taip norėjosi nenuvilti visų žiūrovų, o ypač dvyliktokų. Bet už tai emocijos po renginio buvo labai geros! Kai supratau, kad jau baigėsi, buvo sunku patikėti. Taip baisu buvo, kad nepasiseks, o iš kitų nuomonių atrodo, kad visai gerai čia pasirodėm, ai paglostė širdelę ir džiugu, kad nenuvylėm visų. Dvyliktokams norėtusi padėkoti už filmuką, kuris buvo superinis! Negalėčiau pasakyti nei vieno, apie kurį būtų kažkas klaidingai parodyta. Visi parodytuoti labai taikliai. Man labai patiko ir kelis kartus žiūrėdama juokiausiu iš jo.“

Ir štai mūsų mylimų abiturientų nuomonės. Klasės seniūnė Gabija Likauskaitė sako: „Šimtadienis buvo nerealus, kitokio ir nesitikėjau. Aišku, buvo baisu, kamavo nerimas prieš pat šventę, bijojau užduočių. Bet neverta buvo bijoti, nes viskas buvo labai šaunu, sumuštinis tept patiko, kad ir nekokie gavosi, – juokiasi dvyliktokė. Nors vienuoliktokams jau padėkojom jiems skirtu filmuku, aš vis tiek noriu dar kartą pagirti juos už neeilinę šventę, gerą nuotaiką ir išpūdingumą!“ O štai šmaikštusis Raimondas Sinica apie šimtadienį sako: „Buvo SUPER! Įdėta šitiek darbo! Buvo labai malonu sėdėti ir žinoti, kad visa šventė daryta tik mums! Prieš patį renginį sėdėjom ir nežinojom, ko tikėtis, kokios užduotys bus, jauduliukas truputį puolė... Bet vos tik mus pasitiko pasipuošę vienuoliktokai, užklupo tokia euforija...Ir ji išsilaiškė viso renginio metu! Ir man kliuvusi užduotis buvo puiki – madų šou! Nors mano konturentai buvo stiprūs, bet pergalė buvo mano! Bent jau aš taip supratau iš publikos, – su šypsena veide giriasi dvyliktokas. Pasibaigus šventei pasidarė labai liūdna. Laikas skriete praskriejo. Už smagu vakarą, už tokią puikią

šventę ir gerą nuotaiką, už nominacijas ir dovanas reikėtų dėkoti šauniesiems vienuoliktokams. Ačiū jums visiems!“

Beje, nepamiršta liko ir nuomonę išsakė dvyliktokų auklėtoja Danutė Janušienė: „Buvo tikrai išpūdinga! Maloniai nustebino originali tema bei šmaikštūs pasirodymai. Viso skrydžio metu jautėmės nuostabiai. Savo ir auklėtinių vardu dėkoju vienuoliktokams ir jų auklėtojai už puikiai praleistą vakarą, už įdėtą didžiulį triušą ruošiantis renginiui.“

Šimtadienis būna tik vieną kartą gyvenime, todėl džiaugiamės, kad jis buvo pilnas gerų emocijų, ir kartu liūdimė, kad liko vos šimtas dienų mokykloje su klasės draugais ir mokytojais.

Simona BIVEINYTĖ, II ga kl.

Laukiame Jūsų siūlymų, atsiliepiamų

MINTYS. ŽODŽIAI. KALBA. Šie žmonijos bendravimo įrankiai žmogų lydi visą gyvenimą. Kiekvieną dieną, valandą ar net minutę naudojames jais net nebesusimąstydami. Išmokę nuo mažens, nuo pirmų žingsnių, dabar daugelis galime jau tiesiog virtuosiškai jais naudotis ir keliauti vis tolyn, ieškodami vis kitokių, įdomesnių, tobulesnių bendravimo formų.

Gimnazijos laikraštis – tai vienas iš būdų bendrauti. Kinijos išminčius Konfucijus yra pasakęs: „Kiekviena didelė kelionė prasideda nuo mažo pirmo žingsnio“. Taip ir mes, pradėję nuo pirmųjų laikraščio žingsnių, tikimės didelės, įdomios, visapusiškai naudingos kelionės kartu su Jumis visais. Kiekviename numeryje stengiamės informuoti, sudominti, paskatinti mąstyti, svajoti ir veikti.

Mieli skaitytojai, linkėdami Jums įdomaus skaitymo, laukiame ir jūsų straipsnių, siūlymų, atsiliepiamų, pamąstymų bei nuotraukų.

Vanda NORMANTIENĖ,
žurnalistų vadovė

Prisiminimų ir sveikinimų puokštė brangiai mokytojai

Laikas bėga nesustodamas... Rodos, ką tik atvėrei mokyklos duris, o nejučia pamatai, kad jau laikas jas uždaryti. Tačiau būna ir išimčių. Mūsų biologijos mokytoja Danguolė Šileikienė puikus pavyzdys. Ji ne tik mokėsi šioje gimnazijoje, bet ir baigusi studijas grįžo mokyti Dusetų vaikų. Ir moko juos ligi šiol... Su meile, atsidavimu, rūpesčiu ir didele kantrybe.

Visai neseniai visų mylimai mokytojai Danguolei Šileikienei sukako šešiasdešimt metų. Šis gražus jubiliejus turbūt į mokytojos širdį atplukdė daug prisiminimų apie greitai pralėkusius metus, apie mokinių pasiekimus, laimėjimus biologijos srityje, linksmas auklėtinių išdaigas.

Tačiau gražių prisiminimų ir nuoširdžiausių sveikinimų turi ir buvę bei esami mokytojos auklėtiniai. Tad noriu pakviesti paskaityti keletą jų, skirtų tik Jums, Brangi Mokytoja!

Mokykloje buvau pavyzdinga mokinė, universitete – studentė. Tačiau yra vienas įvykis, kurio greičiausiai niekada nepamiršiu. Per biologijos pamoką, kurią vedė auklėtoja, rašėm kontrolinį darbą. Aš patogiai įsitaisiau galiniame suole. Kadangi tema nebuvo iš lengvųjų, aš kontroliniam ruošiausi labai rimtai – iš vakaro pasidariau „špagalkę“, kuria tikėjaisi sėkmingai pasinaudoti. Deja... Tąkart auklėtoja nusprendė aplink klasę apeiti kelis „garbės ratus“. „Aiste, parodyk, ką laikai rankose“, – nutirpau... Tuo mano kontrolinio darbo rašymas baigėsi. Smagu, kad dėl šio įvykio klasės draugai džiūgavo ir garantavo: „Tau tikrai auklėtoja neparasys dvejeta, būk rami...“ Tačiau jie klydo. Kitą biologijos pamoką auklėtoja į dienyką įraitė uždirbtą pažymį. Gavau pirmą ir paskutinį dvejetą...

Mieloji Auklėtoja, dėkoju Jums ne tik už mano aprašytą pamoką, bet ir už visas kitas, per kurias mes stengėmės (ir nelabai) perprasti ir išmokyti biologijos subtilybes. Gera prisiminti Jūsų rūpestį, šiltą žodį, dėmesį. Dėkoju Jums už nuostabią tradiciją kiekvienų metų Rugšėjo 1-ąją įsiamžinti mokyklos kiemelyje, toje pačioje vietoje. Jūsų dėka nuotraukose liko nuostabūs prisiminimai apie mūsų klasę, kiekvienais metais vis besikeičiančią. Jūs esate ir būsite Auklėtoja iš didžiosios raidės. Būkit laiminga, Mieloji!

**Pagarbiai Jūsų buvusi auklėtinė
Aistėja Krasnovaitė**

Pati pirma į galvą šovusi mintis, pagalvojus apie mano klasės auklėtoją – tai biologijos kabineto paruošiamasis. Nuo penktos klasės lankiau Jaunųjų gamtininkų būrelį. Jis dažniausiai prasidėdavo vėliau, negu baigdavosi mūsų pamokos, todėl mes pamoką, gal kartais ir dvi, laukdavome tyliai šnarėdamos paruošiamajame. Įsiprašydavom ten palaukti, kol baigsis biologijos pamokos vyresnėliams. O čia ir buvo smagiausia! Išnaršydavom visas spinteles, iškilnodavom visus griaučius ir konservuotus kaspinuočius! Pradarinėdavom kiekvieną dėžutę, smalsaudamos kas yra viduje. Iškraustydavom lentynas su stiklu, kur būdavo smulkių gyvūnelių griaučiai, nuvalydavom dulkes ir savaip surikiuodavom. Rašau daugiskaita, nes turėjau bendrininkų – Emą ir Skirmantę.

Veikiausiai tuomet buvome rimčiausios gamtininkės. Tiesa, mes auklėtojos atsiklausdavom, ar galime sutvarkyti paruošiamąjį. Manau, tą galimybę būti paruošiamajame ir landžioti po spinteles laikėme privilegija.

Kita privilegija ir smagiausias dalykas su kuo auklėtoja mus, tas pačias didžiausias gamtininkes, supažindino – Jaunųjų Gamtininkų Centras Vilniuje. Tai buvo nepaprastai svarbi patirtis mums, kaip mažo miestelio mokiniams. Su didžiuliu noru ir užsidegimu ruošdavomės konferencijoms ir skaičiuodavom dienas, kada važiuosim į Vilnių.

Dar norėčiau paminėti, kad auklėtoja buvo absoliučiai tolerantiška ir palaikanti mūsų klasės kūrybines idėjas. Mūsų organizuoti renginiai (*Kalėdų eglutė* ar *Šimtadienis*) – kupini keisčiausių idėjų, kurioziški, dažniausiai paskutinės minutės improvizacijos, bet jie pavykdavo! Dar labai mėgome prieš Kalėdines staigmenas – slaptą klasės puošimą. Kažkuriais metais mes visą klasę prikarstėm laikraštinių dekoracijų, o į vidurį pasodinom laikraštinių besmegenį, kurio akiniai buvo STOP ženklai. Atsimenu puikiai, kai baigėm darbus, įsiamžinom, didžiavomės kaip „kitaip“ ir originaliai prisasukom, įsivaizdavom padarę perversmą klasių puošimo istorijoje. Su nekantrumu laukėm auklėtojos išpūdžių, o ji pasakė „gražu!“... po daug metų nuotrauka su tuo besmegeniu kelia juoką, o klasė atrodė kaip siaubo kambarys...

Buvusi auklėtinė Dovilė Kondrašvaitė

Mokytoja Danguolė Šileikienė buvo draugiška ir dėmesinga auklėtoja, kuri nuolat pasidomėdavo, kaip mums sekasi, ar viskas gerai. Mano atmintyje ji išliko, kaip maloni bei visada besišypsanti mokytoja.

Gerbiamai auklėtojai norėčiau palinkėti stiprybės, sėkmės ir džiugių akimirku profesinėje srityje bei asmeniniame gyvenime.

Buvusi auklėtinė Vaida Raugaitė

Na, žinoma, Danguolė Šileikienė viena iš geriausiai pažįstamų mokytojų visoje mokykloje, juk buvo mano auklėtoja net penkerius metus. Turbūt neturiu tų labai didelių prisiminimų, tiesiog ji sąžiningai

rūpinosi savo auklėtinių problemomis. Ji skatino mus mokytis bei siekti užsibrėžtų tikslų gyvenime.

Karolina Cvetkovaitė, III g kl.

Danguolė Šileikienė atsimenu ne tik kaip gerą mokytoją, savo srities žinovę. Ji buvo puiki mūsų klasės auklėtoja, įdomiai vesdavo ne tik pamokas, bet ir klasės valandėles, darydavome visokias užduotis, kartais klausydavomės paskaitėlių. Auklėtoja skatindavo dalyvauti mokyklos renginiuose bei konkursuose, padėdavo ruošti. Vykdavome į smagias ir įdomias ekskursijas. Buvome mokomi ne tik biologijos, bet gavome ir gyvenimiškų patarimų.

Simona Paužolytė, III g kl.

Danguolė Šileikienė nuostabi auklėtoja, ji ne tik labai nuoširdžiai bendrauja su mokiniais, bet ir visada padeda, pataria. Mes niekada nepamiršime su Jumis praleistos nakvynės mokykloje, buvo labai smagu žiūrėti filmą, bendrauti ir išdykauoti.

**Goda, Dominykas, Agnė, 7 kl.
auklėtiniai**

Mūsų auklėtoja jau nuo pirmo susitikimo man pasirodė šiltas ir bendraujantis žmogus. Mokytoja visada pataria, pamoko ir niekada

**Vandos Normantienės nuotraukoje
Danguolė Šileikienė**

neatstumia. Su ja niekada nebūna liūdna. Net niūriausiomis dienomis auklėtoja priverčia nusišypsoti.

Mylimai Auklėtojai linkiu gyvenime laimės, širdyje džiaugsmo, o lūpose begalinio juoko!

Rusnė Kaškauskaitė, 7 kl.

Gerbiama Danguole Šileikiene, tikiuosi, jog šie trumpi, bet gražūs palinkėjimai jubiliejaus proga Jums suteiks daug džiaugsmo ir šiltų prisiminimų. Ir nors metai tikrai nesustos, Jūs visada galėsite didžiutis ne tik savo auklėtiniais, bet ir savimi, nes esate nepakartojama mokytoja. Kaip yra pasakęs L. Tolstojus „Jei mokytojas ir darba myli, ir mokinius, jis puikus mokytojas.“

Goda Judita Kazlaitė, 8 kl.

Dainoros Biliūnaitės nuotraukoje mokytoja Danguolė Šileikienė (centre) su mokiniais

Pirmąjį pusmetį apžvelgus

Štai ir sulaukėme 2016-ųjų metų. Kaip greitai praskriejo pirmasis pusmetis mokykloje. Turbūt vieniems tai buvo didelis iššūkis, kitiems – pramoga. Vieni galėjo atsipalaiduoti, kitiems teko didelis krūvis organizuojant renginius, o treči turėjo suklikti galvas dėl artėjančių egzaminų. Tačiau nepaisant to, visi turėjome rūpintis ir savo pasiekimais bei gerais žinių rezultatais. Apžvelkime pirmojo pusmečio rezultatus.

Puikių rezultatų moksluose pasiekė I g klasės mokinė Liucija Vaitukaitytė. Ji visus dėstomus dalykus pabaigė dešimtukais. Nuoširdžiai ją sveikiname.

Geriausias bendras klasės įvertinimas atiteko 5-okėliams. Jų bendros žinios įvertintos 8,54. Tačiau tik vienintelė penktokė Aida Novatorovaitė šį pusmetį baigė devintukais bei dešimtukais.

8 klasė yra viena iš protingiausių. Net 5 mokinės (Aistė Ambrozaitytė, Goda Kazlaitė, Vismantė Sinkevičiūtė, Gytautė Stauskaitė bei Greta Stankevičiūtė) baigė labai gerai. Truputį gaila, kad Greta Stankevičiūtė turi tik vieną devintuką. Linkime kitą pusmetį daugiau dėmesio skirti matematikai ir baigti puikiai. Taip pat devintukais ir dešimtukais mokslus baigė dešimtokė Neda Kuzmaite ir vienuoliktokė Kornelija Pupeikytė.

Gaila, bet net 17 mokinių pirmąjį pusmetį baigė turėdami neigiamus įvertinimus. Jiems tikrai reikėtų pasistengti ir per antrąjį pusmetį padirbėti. Net devyni iš jų mokosi dešimtoje bei dvyliktoje klasėse.

Ne visi mokiniai supranta, kad norint pasiekti gerų rezultatų, labai svarbus ir geras lankomumas. 5, 7 ir 8 klasių mokiniai nepateisino tik iki 10 % savo praleistų pamokų. 5 klasė praleido 652 pamokas, o nepateisino 60, 7 klasė praleido 873, nepateisino 92, o 8 klasė praleido 705, o nepateisino tik 4 pamokų. Aštuntokų rezultatas stulbinantis. Jie tikri šaunuoliai. Nors ir keista, III g klasė yra irgi prie gana gerai lankančių, nes ji praleido 881 pamoką, nepateisintos liko 138 pamokos.

Liūdna, kad abiturientai, kuriems labiausiai turėtų skaudėti galvą dėl ateinančių egzaminų, pamokose lankosi rečiausiai. Mūsų dvyliktojai muša visišką rekordus „Bėgimo iš pamokų“ varžybose. Jie praleido 954 pamokas, iš kurių pateisino tik 228. Net 726 pamokos liko nepateisintos. Gal jiems mokytojų pagalba nereikalinga? Jie, matyt, mokosi individualiai. Belieka viltingai tikėtis, kad egzaminų rezultatai nenuvils nei mokytojų, nei mokinių.

Kaip ir kasmet, mūsų mokiniai dalyvauja įvairiose olimpiadose. Štai 49-oje Lietuvos mokinių biologijos olimpiadoje 9 klasės grupėje pirmą vietą užėmė Liucija

Vaitukaitytė. 11 klasės grupėje pirmą vietą užėmė Ignas Lukošius, o trečiąją – Kornelija Pupeikytė. Smagu, kad dusetiški rajone parodė puikias biologijos žinias.

Rajoniniame moksleivių meninio skaitymo konkurse 5–8 klasių grupėje antrąją vietą užėmė Rusnė Kaškauskaitė, 7 klasės mokinė. Ji taip pat apdovanota ir „Zarasų krašto“ prizų.

Neblogai pasirodė istorijos olimpiadoje vienuoliktokė Simona Paužolytė, iškovojo antrąją vietą. Devintokė Liucija Vaitukaitytė matematikos olimpiadoje buvo nenugalima. Ji iš visų dalyvavusių surinko daugiausiai taškų ir užėmė pirmąją vietą.

Dar neįvyko dailės bei technologijų olimpiados. Tikimės, kad čia mūsų gimnazistams pasiseks.

Džiugu, kad dar yra mūsų mokykloje stropių, aktyvių, darbščių žmonių, kurie siekia garsinti gimnazijos vardą. Mokiniai, pasitikėkite savimi, savo jėgomis bei žiniomis. Juk kas kitas, jei ne tu, sieks mokyklai puikių rezultatų ne tik olimpiadose, įvairiuose konkursuose, bet ir pusmečio rezultatuose. Dar kartą noriu pagirti visus mokinius, kurie yra nuoširdžiai atsidavę pažinimui ir linkiu sėkmės antrajame pusmetyje bei kitose olimpiadose!

Kornelija PUPEIKYTĖ, III g kl.

Interviu su Pauliumi Simanavičiumi

Išlydėję iš mokyklos savo mokinius, dauguma mokytojų apie juos pagalvoja, prisimena. Visada smalsu, o kaip jiems sekasi dabar, ką jie veikia, kur juos nupūtė gyvenimo vėjai?

Šį kartą kalbinu Paulių Simanavičių, mūsų gimnaziją baigusį beveik prieš šešerius metus.

Papasakok šiek tiek apie save: ką studijavai, ką dabar veiki?

Baigęs gimnaziją įstojau į Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, garso režisūros specialybę. Jau nuo pat mažens mėgau muziką, baigiau muzikos mokyklą, fortepijono klasę, paskui pradėjau groti gitara, taip pat domėjausi technologijomis, inžinieriniais dalykais, todėl pasirinkau studijas, kurios apjungia šias dvi mano aistras. Baigęs bakalauro studijas nusprendžiau savo žinias dar labiau pagilinti, todėl pratęsiau studijas magistrantūroje. Šiuo metu kaip tik jas baiginėju. Dar studijuodamas bakalaure pradėjau dirbti koncertų įgarsinimo ir organizavimo srityje, studijoje išrašinėju muzikos grupes ir atlikėjus ir tą sėkmingai darau iki šiol. Garso režisūra yra neatsiejama kino ir televizijos produkcijos dalis, todėl save radau ir šioje sferoje. Šiuo metu kartu su kolegomis turime išrašų ir repetitijų studiją Vilniuje, kurioje išrašinėja ir repetuoja įvairiausių stilių grupės: nuo komercinės pop muzikos iki hip-hopo ir metalo. Taip pat, kaip laisvai samdomas garso režisierius, dirbu įvairiuose klubiniuose koncertuose, o vasarą didžiuosiuose šalies festivaliuose po atviru dangumi. Dirbu Lietuvos televizijoje, tiesioginių naujienų tarnybos laidų metu. Be viso šito mano didžiausia aistra buvo ir išliko muzika, esu pagoniško metalo grupės „Juodvarnis“ vokalistas ir gitaristas, bei stoner roko grupės „ORB“ būgnininkas. Su „Juodvarniu“ esame groję bene visuose esminiuose Lietuvos sunkiosios muzikos festivaliuose bei rengė turus Lenkijoje, Čekijoje, Vokietijoje. Ką tik išleidome savo antrąjį albumą, planuojame ateities pasirodymus. Su „ORB“ grojame apie metus, pavasarį pristatysime savo debiutinį diską.

Kas Tave labiausiai džiugina darbe ir kas nepatinka?

Mano darbe labiausiai patinka tai, kad jame pavyksta išvengti rutinos. Dirbant studijoje, koncertuose ar televizijoje visą laiką tenka susidurti su kažkuo nauju, neužsisėdžiu vienoje vietoje. Šiame darbe sutinku daug įdomių žmonių, savo sričių profesionalų ir kartu su jais bendradarbiaudamas mokausi, plečiu savo akiratį. Nors visa tai skamba labai gražiai, neretai tenka susidurti su dideliu krūviu ar stresu, dirbti naktimis ar net paromis. Visa tai išvargina, bet pailsėjęs norsi grįžti.

Ką patartum ir ko palinkėtum dabartiniams gimnazijos abiturientams, renkantis tolesnį gyvenimo kelią?

Abiturientams patarčiau labai gerai pagalvoti, ko jie nori ateityje, nepulti daryti kažko vien dėl to, kad daryti. Pamenu savo abiturijos metus, kuomet ne vienas draugas ar pažįstamas nelabai žinojo, ką nori studijuoti ir ar apskritai to nori, tačiau verčiamas aplinkos ir kažkokių tai įsitikinimų užpildė visus įmanomus laukelius stojimo konkursui. Dažnai net specialybės viena su kita mažai ką bendro turėjo, bet prioritetai buvo du: kad tik aukštoji mokykla ir kuo didesnis miestas būtų. Nesąmonė. Paskui žmonės iššvaisto 3–4 savo metus ir baigę mokslus nežino, ką daryti. Nepervertinkite aukštojo mokslo, studijų užsienyje ar statistiškai paklausių profesijų. Rinkitės tai, link ko veda jūsų širdis ir net jei tai nepatinka jūsų tėveliams ar mokytojams. O jei nesate apsisprendę – neskubėkite, keliaukite, savanoriaukite, kažkur kažką padirbkite ir gal tada suprasite, ko norite iš gyvenimo.

Tavo pomėgiai (be muzikos).

Muzika suvalgo didžiąją dalį mano gyvenimo, todėl kitiems dalykams lieka mažai laiko. Tačiau laikui atsiradus stengiuosi kur nors nuvykti, kažką pamatyti Lietuvoje ar užsienyje. Esu gamtos vaikas, todėl labai patinka įvairūs žygiai, o kartais ir tiesiog pasivaikščiojimas miške ar ramybė prie laužo ugnies. Esu išimylėjęs kalnus – ypač žiemą. Nors kiekvienais metais išvykti nepavyksta, bet iškritus pirmam sniegui sapnuose pradėdavo vaškuot slides. Kaip tikram aukštaičiui priklausau, dievinu ežerus ir upes, o jei konkrečiau, tai plaukiuojamą. Šaltuoju metų laiku lankau baseiną Vilniuje. Pagal galimybes stengiuosi „pasikultūrinti“: aplankyti parodas, naujas muziejų ekspozicijas, nueiti į įdomią paskaitą. Dažnai susitinku su draugais, kolegomis muzikantais, patinka tiek pasidalinti idėjomis, tiek nerimtai papliurpti ir pasijuokti. Dar pavalgyt skaniai mėgstu, tačiau gaminiu tragiškai.

Ką prisimeni iš mokyklos laikų? Ar norėtum, kad jie sugrižtų? Ką galbūt darytum kitaip?

Iš mokyklos laikų prisimenu daug ką, ne tiek jau daug to laiko praėjo. Apskritai, tie nepilni šešeri metai po mokyklos baigimo praėjo labai greitai. Mokykloje buvo visko, ir gerų, ir blogų dalykų, linksmų ir liūdnu. Nepasakyčiau, kad jaučiu nostalgiją tiems laikams. Tai praėjęs etapas, tačiau jis yra svarbus kiekvieno jauno žmogaus gyvenime. Nesigailiu nieko ir neturiu svajonių, kad kažką galėjau daryti kitaip, na nebent galėjau būti kiek stropesnis mokinys, bet abejoju, ar tai man būtų pavykę. Kaip bebūtų, esu dėkingas visiems mokytojams, tiems, kurie į mano vėjo perkoštą galvelę stengėsi įdėti žinių, įkvėpti idėjomis ir tai jiems pavyko. Dėkingas ir tiems, kurie pyko už mano atsikalbinėjimus, pylė pastabas ir neigiamus pažymius, kvietė tėvus ant kilimėlio. Esu laimingas, koks esu dabar. Metai mokykloje prie to žymiai prisidėjo. Ačiū jums, stiprių nervų ir sveikatos. Iki susitikimo!

*Kalbino direktoriaus pavaduotoja ugdymui Vanda NORMANTIENĖ
Nuotr. iš asmeninio albumo*

Žiema gali būti tokia pat linksma kaip vaikystėje!

Žiema nuostabus metas. Kai oras nudžiugina mus trupučiu šaltuko ir baltu sniegu, apklojančiu visus kalnus, laukus, galime džiaugtis pramogomis lauke. Nesvarbu, kad tokie orai ilgai neužsibūna pas mus kiemuose, svarbiausia, jog savo pomėgiams atrandame laiko ir spėjame jais pasidžiaugti.

Manau, kiekvienas mūsų gimnazijoje pastebėjome, kaip pradinių klasių mokiniai kartu su mokytoja Dainora Rimdeikiene pasiėmę su savimi rogutes, lėkštes, skirtas čiuožti nuo kalnų, šiltai apsirengę lėkdavo ieškoti aukštumų, nuo kurių galėtų nusileisti. Visi slapčia jiems truputį pavydėjome šių linksmybių.

Jei į rogutes jau nebetelpame, dar nereikia, kad negalime pasimėgauti žiemos malonumais.

Devintokė Elzė Pimpytė ir vienuoliktokė Kamilė Matiukaitė pašėlusiai mėgsta žiemos laisvadienius praleisti ant kalnų. „Jau kelerius metus iš eilės kartu su Kamilės tėvais važiuojame slidinėti. Iš pat pradžių nedrąsiai stovėdavome ant slidžių ir pasileisdavome nuo kalno. Vėliau, išmokusios gerai čiuožinėti slidėmis, užsimanėme išbandyti snieglentes. Tai buvo iššūkis mums! Susikibusios rankomis ir besijuokdamos mokinomės bent pastovėti neparvirtus ant sniego. Bet laikui bėgant išmokome ir jas valdyti. Dabar čiuožti baimės nebėra: tai mums pramoga ir malonumas!“ – pasakojo merginos. Šioms merginoms tai laisvalaikio praleidimas, pramoga.

Dešimtokas Paulius Lukošius rimtai užsiima žiemos sportu. „Užsiimu lygumų slidinėjimu, retkarčiais ir kalnų, bet kai tokia žiema... Pradėjau prieš penkerius ar šešerius metus, prieš trejus metus sezono pradžioje gavau traumą, tad tuos metus praleidau be slidžių, bet neapleidau šio sporto. Moko mane geras ir turbūt geriausias treneris Valerijus Semionovas. Jis skatina mane sportuoti taip pat kaip ir tėvai. O viskas prasidėjo taip, kad šį sportą laikiau žaidimu, bet kuo toliau tai dariau, man vis labiau patikto, tad išmokau čiuožimo techniką. Daug kartų teko dalyvauti varžybose, džiaugiausi laimėjimais. Aišku, teko patirti ir pralaimėjimo kartėlį, bet tai manęs nesustabdė, aš ir toliau užsiimu tuo“, – su malonumu pasakoja Paulius.

Kiekvienam palinkėčiau surasti sau skirtą žiemos sportą ir juo pasimėgauti, o galbūt nuo kalnų paslidinėti kaip anksčiau, vaikystėje, šliužiant ant polietileno atplaišos.

Pasidžiaukime likusia žiema!

Vismantė SINKEVIČIŪTĖ, 8 kl.

Ar pasirinksiu teisingą kelią?

Šių metų vasario 4, 5, 6 dienomis jau keturiolikta kartą vyko tarptautinė karjeros planavimo paroda STUDIJOS 2016. Paroda šiemet sulaukė net 40 500 lankytojų, tarp jų dalyvavo ir mūsų I – IV gimnazijos klasių moksleiviai. Šiemetinės parodos tema – „Sprendimą priimi ne vienas.“

Parodoje moksleiviai galėjo susipažinti su Lietuvos universitetų, kolegijų bei profesinių mokyklų siūlomomis specialybėmis, reikalingiausiomis profesijomis bei sužinoti, kaip pradėti verslą, planuoti ateitį ir geriau pažinti save. Čia taip pat dalyvavo netgi 13 kitų šalių aukštųjų mokyklų atstovai ir moksleiviams pristatė studijų galimybes užsienyje. Apie ateities galimybes pasakojo ne vien studentai, bet ir patys dėstytojai. Taip pat buvo galima pasiklausti ir padiskutuoti apie karjeros galimybes su žinomais žmonėmis. Kiekviena aukštoji, kolegija ar profesinė mokykla stengėsi sudominti ir pritraukti parodos lankytojus kuo įvairiau. Vieni stengėsi sudominti gera iškalba, kiti kvietė pabendrauti su robotu, kuris turėjo atsakymų

į visus pateiktus klausimus. Dar kiti siūlė kurti muziką ar pamatuoti ūgį, svorį, pasidaryti makiažą, šukuoseną ar tiesiog pasivaikščioti įvairiais patiekalais.

Mūsų gimnazijos moksleiviai noriai dalyvavo šiuose užsiėmimuose. Domėjosi studijų kokybe, siūlomomis programomis, klausinėjo renginyje dalyvaujančių studentų apie mokslus, studentų laisvalaikį, gyvenimo sąlygas. Aišku, labiausiai akcentuojamas dalykas išliko karjeros galimybės pabaigus tam tikrą specialybę. Gimnazistams buvo svarbu sužinoti apie darbo rinką, specialistų paklausą. Kaip ir kiekvienais metais, vieni išėjo pasisėmę žinių, kiti pasimėtė, tretį su naujomis jėgomis ir noru surasti savo svajonių profesiją, kurioje galės realizuoti save.

Manome, kad visiems renginio dalyviams bent kažkiek padėjo ši įdomi bei interaktyvi studijų mugė, juk ji rengiama pačiu laiku, kad dvyliktokas, nežinantis ko sieks ateityje, suspėtų pasirinkti.

*Karolina CVETKOVAITĖ, IIIg kl.
Simona PAUŽOLYTĖ, III g kl.*

Dusetiškaiai atvyko į Litexpo

Nuotr. A. Deresevičiūtės

Knygų Kalėdos

Autorės nuotraukoje bibliotekos vedėja Rima Survilaitė su ketvirtokais

Jubiliejinė, penktoji akcija „Knygų Kalėdos“, kviečianti skaityti bei dovanoti vaikų ir jaunimo knygas, keliavo per visą Lietuvą. Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės iniciuota akcija sutelkė visą šalį. Prezidentė nuoširdžiai dėkoja visiems taip aktyviai dalyvavusiems akcijoje „Knygų Kalėdos“. Šioje akcijoje dalyvavo daugiau nei 2300 šalies viešųjų ir mokyklų bibliotekų. Knygas gausiai dovanavo šalies gyventojai, bendruomenės, verslo ir visuomeninės organizacijos, leidėjai ir rašytojai. Tradiciškai akciją parėmė užsienio šalių ambasados – Airijos, Azerbaidžano, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Lenkijos, Norvegijos ir kitų.

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais „Knygų Kalėdos“ pasiekė ir mūsų gimnazijos biblioteką. Didžiulė, Kalėdomis alsuojanti knygų dėžė puikavosi mokykloje, kur kiekvienas galėjo prisidėti prie akcijos. „Šiomet nesulaukėme gausaus kiekio knygų, - neslepia mokyklos bibliotekininkė, - galbūt trūko reklamos, paskatinimo. Tačiau džiugu pranešti, jog prie akcijos prisidėjo ir mokyklos mokytojai.“ Dešimt naujų, spaustuve kvepiančių bei skaitytojų sielas paliesti pasirengusių, jau guli prie kitų, išminties pilnų knygų, mokyklos bibliotekoje.

Niekam nėra paslaptis, jog jaunimui knygos tampa vis tolimesnėmis draugėmis. Tiek pradinių klasių mokiniai, tiek vyresnieji, laisvalaikiu mieliau renkasi filmą. Jaunimas retai kada ima į mokymo programą neįeinančią knygą, biblioteka tampa vis labiau svetimesnė. Laisvalaikio literatūrą dažniausiai perka knygynuose, internetu bei dalinasi su draugais. Taip pat naujosios technologijos skatina skaityti knygas tiesiog savo telefone ar kompiuteryje. Mūsų gimnazijos bendruomenei ši paslauga nėra priimtina. Tiek mokytojai, tiek mokiniai teikia pirmenybę popierinėms knygoms. Tikiuosi, kad jos visada išliks artimesnės dvasiai. Du nepalyginami jausmai – spoksoti į šviečiantį, bejausmi ekraną ir pirštų galiukais liesti švelnius popieriaus lapus, jausti išminties kupiną knygos kvapą.

Džiugu, kad gimnazijos biblioteka nėra tuščia bei niekam nereikalinga vieta. „Besisvečiuojančius jaunesniųjų klasių moksleivius čia galima išvysti ne vieną ir ne du kartus per dieną,“ - šypneli bibliotekininkė. Net klausti nereikia, mėgstamiausios vaikų knygos – pasakos. Tarp jauniausių skaitytojų populiariausios knygos yra visos Linos Žutautės Kakės Makės dalys. Taip pat, jau ne vieneri metai vaikų dėmesiu nesisukdžia vokiečių rašytojos Knister serija „Ragana Lilė“. Net ir pati prisimenu, kuomet laukdavau, kada mama iš mokyklos bibliotekos parneš naują šios knygos dalį. Žinoma, nereikėtų pamiršti ir garsiosios rašytojos Astrid Lindgren. Rodos, šios knygos niekuomet neatsibos, juk kiekvienam vaikui nesvetimas išdaigų troškimas, o pasinerti į nuotykių pasaulį didžiausia pramoga. Šios autorės būtent ir nukeldina kiekvieną į fantazijų šalį. Džiugu žinoti, kad prie vaikų užsidegimo skaityti yra prisidėję ir tėveliai. Prieš miegą jie randa laiko pasekti pasaką ar skaityti ją kartu su vaiku. Vienas priešmokyklinės klasės mokinių teigė, kad tai yra maloniausia bei pati įdomiausia veikla.

Į biblioteką dažnai užsuka ir mokytojai. Apie skaitomas knygas diskutuojama per pertraukas, prie puodelio kavos. Mokytojos dalinasi turimomis knygomis bei skatina patikusias knygas imti iš bibliotekos. Daugiausia dėmesio sulaukia romanai, detektyvai. Sunku net įvardinti, kokia knyga skaitomiausia. Mūsų mokyklos mokytojai – skaito viską. Iš ties malonu, kad po darbų jie atranda laiko knygai. Sunku atsiplėšti nuo knygų net per atostogas. Keliaudamos jos renkasi elektronines knygas, šitaip sutaupydamas vietą savo lagamine.

Taigi, norėčiau visiems palinkėti atrasti jums įdomias knygas ir jas skaityti. A. Zalatorius yra pasakęs: „Iš gero literatūros kūrinio galime gerti lyg iš kalnų šaltinio, ir jis niekada neišsėks. Svarbu panerti į jį nuoga širdimi, nusimetus išankstinių nusistatymų rūbą, pasinerti kaip į naują, nežinomą pasaulį, turintį savo logiką ir religiją“. Nebijokite knygų draugijos, prisijaukinkite jas, juk tai vaistai mūsų sielai, be kurių žmogus yra tuščias.

Kotryna ŠEŽAITĖ, III g kl.

Netradicinė pamoka Sartų regioniniame parke

Vasario 16-oji –Lietuvos valstybės atkūrimo diena. Būtent šiai dienai atminti mūsų gimnazijos 10 klasės mokiniai vasario 17-osios rytą išskubėjo su istorijos mokytoja Loreta Būgiene į Sartų regioninį parką. Pirmieji apsilankė II ga klasės mokiniai. Mandagiai ir su šypsena veide mūsų klasę prie durų pasitiko šio mažo renginio organizatorė ir sumanytoja Edita Aliochno. Taip kaip suskambus mokykliniam skambučiui į pamokas, taip ir šio renginio vedėja, pakvietė mus lipti laiptais į antrą aukštą, kur ir vyko renginys. Visos užduotys buvo susijusios su Vasario 16-ąja. Pirmoji tema buvo „Didžioji lietuvių revoliucija: modernios valstybės įkūrimas“. Gimnazistai buvo supažindinti su XIX a. Lietuvos padėtimi, visuomenės sąmoningumu, vyravusiomis idėjomis. E. Jovaišos sukurti videofilmai supažindina su garsiomis asmenybėmis, tuometinėmis vertybėmis ir visuomenės padėtimi. Moksleiviai klausydami šios dalies, išdalintuose tekstuose turėjo įrašyti praleistus žodžius. Pasibaigus įrašui, skaitėme ką užsirašėme. Antroje užduotyje buvo rodomi du vaizdo įrašai apie Lietuvos istoriją karo laikais. Iš jų turėjome užsirašyti tai, kas mums atrodė svarbiausia, galbūt vieniems datos, kitiems vardai ir pavardės. Po viso to mūsų laukė trumpas, penkiolikis klausimų testas. Jeigu idėmiai klausėsi, tai testas buvo iš tiesų lengvas. Pabaigoje mūsų laukė paskutinė ir galbūt viena iš įdomiausių užduočių. Surasti patiems informaciją ir į lapelius užsirašyti įvykius, vykusius 1918– 1940 metais. Moksleiviai noriai

naršė po ekspozicijoje pateiktą informaciją ir ieškojo datų, susijusių su reikalingu laikotarpiu.

Kita pamoka buvo skirta IIgb klasės mokiniams. Paklausus dviejų merginų nuomonės apie šį renginį, abi jos teigė, kad buvo labai naudinga ir įdomu. „Asmeniškai man labai patiko. Sužinojau tikrai daug naujų dalykų, kurių per istorijos pamokas nesu skaičiusi arba išgilinusi“, - pasakojo Kęstutė Ralytė. Jai pritarė ir bendraklasė Ieva Juozėnaitė. „Tokios netradicinės pamokos galėtų vykti dažniau, nes vaizdo įrašai, kuriuose pasakoja ir rodė nuotraukas apie Lietuvos istoriją karo laikais, ir užduotys, skatina domėtis istorija. Be to, nuostabiai ir linksmi praleidome laiką, - sakė Ieva.

Šis renginys buvo tikrai naudingas.

Digna KUNDAVIČIŪTĖ, II ga kl.

Nuotr. autorės

Ačiū visiems, „paspaudusiems ištiestą leteną“

Dauguma mūsų nuolat dalyvaujame įvairiose gerumo akcijose. Aukojame vaikams, augantiems globos namuose, vienišioms seneliams, sunkiai sergantiems ar tiesiog stokojantiems žmonėms. Aukojame ne todėl, kad kažkas mums įsako, liepia taip pasielgti, - paprasčiausiai klausome savo sąžinės, savo širdies.

Be abejo, mūsų paramos labai reikia ir gyvūneliams. Visi esam susidūrę su beglobiais, niekam nereikalingais, ujamais, tiesiog patiriančiais neigiamą žmonių nusistatymą keturkojais. Manau, ne vienas esam juos pamaitinę ar priglobę. „Pasidarai amžinai atsakingas už tą, su kuo susibičiuliauji“, - moko mus Antuano de Sent-Egziuperi Mažojo princio lūpmis.

Kad benamiai, alkani ir apleisti gyvūneliai būtų sotūs, turėtų pastogę ir vėl patikėtų žmogaus gerumu, rūpinasi gyvūnų globos organizacijos, kuriamos gyvūnų mylėtojų draugijos.

Arčiausiai mūsų – Utenos gyvūnų globos namai, glaudžiantys apie šešiasdešimt šuniukų ir daugiau nei šimtą kačiukų. Žinoma, tokiam būriui keturkojų reikia nemažai maisto, nemenkų lėšų jų priežiūrai ir gydymui. Todėl labdara jiems labai reikalinga. Utenoje savanoriai prekybos centruose organizuoja paramos akcijas, kviesdami uteniškius ir miesto svečius paremti likimo nuskriaustus gyvūnus.

Ne vienas esam apsilankę gyvūnų globos namuose, nuvežę lauktuvių, o gal ir į savo namus pasiėmę mielą minkštą padarėlį. Bet juk ne visada turime galimybę

kada panorėję ten nuvažiuoti, savanoriškai pagelbėti darbuotojams ar tiesiog pabūti su gyvūnais.

Tad ir kilo idėja pakviesti mūsų gimnazijos bendruomenės narius dalyvauti paramos akcijoje „Spaudžiu leteną“. Manau, tai puiki proga parodyti atjautą silpniesiems, geranoriškumą ir, žinoma, susivienyti kilniam tikslui. Juk šie mokslo metai paskelbti Mokyklos bendruomenės metais. Idėją palaikė nemažai mokinių, ypač iniciatyvios buvo aštuntokės – Vismantė, Greta, Adelė, Aistė, kurios ne tik pačios aukojo (ir savo laiką), bet ir ragino prisidėti kitus. Žaismingai pakvietę pabūti gerais ir dosniais radinukais, jos neabejojo vyresniųjų supratingumu ir tikėju veiklos prasingumu.

Tenka pripažinti, kad mūsų veikla „įsilingavo“ labai pamažu. Pora savaičių dovanų dėžės liūdėjo apytuštės, o ir taupyklė – katinas nelabai „storėjo“. Gyvendami atostogų nuotaikomis, įsikukę į kalėdinių renginių šurmulį, kai kurie „nepastebėjo“ plakato – kvietimo ar tiesiog nelaikė šios veiklos verta dėmesio.

Tačiau neabejingieji po truputį nešė maistą, pavadėlius, žaislus gyvūneliams, džiaugdamiesi tėvelių palaikymu; kartu „pilnėjo“ ir mūsų katinas. Akcija pavyko!

Ačiū visiems, „paspaudusiems ištiestą leteną“, pasidalijusiems gerumu. Ačiū, kad padėjote mums padėti jiems.

Ilona ŠUKIENĖ, akcijos organizatorė

Gerai darbai glosto širdį

Prieš Naujus metus mūsų gimnazijoje buvo surengta akcija „Spaudžiu leteną“, kuri prasidėjo nuo Utenos savanorių akcijos „Ištiesk leteną“. Ji skirta paremti Utenos gyvūnų globos namus. Gimnazijos fojė pakabintas plakatas kvietė visus aktyviai dalyvauti. Norintys galėjo aukoti pinigėlius, sauso maisto kačiukams bei šuniukams, konservų, antkaklių, žaisliukų ar dubenėlių. Pradinių klasių moksleiviai gavo šventinius dovanų maišus, į kuriuos dėjo savo dovanėles gyvūnams. Pasibaigus atostogoms, keletas mokinių su etikos mokytoja Ilona Šukiene vyko į Uteną atiduoti dovanėles bei tikrai gražią sumą – 100 eurų.

Čia mus sutiko malonios globos namų darbuotojos. Viena iš jų mums aprodė visą prieglaudą. Pirmiausiai apsilankėme pas kačiukus, kurių ten be galo daug. Galėjome laisvai su jais bendrauti, žaisti, juos glostyti, o pačius mieliausius ir draugiškiausius paimti ant rankų. Pasigrožėję katinais, ėjome pas šuniukus. Jų buvo visokiausių: piktų, meilių, mažų, didelių. Apsilankymo pabaigoje, viena mano bendraklasė nutarė pasiimti kačiuką, kurio seniai norėjo. Visą suderinus su darbuotoja ir mama, kačiukas važiavo

kartu su mumis į Dusetas, o atvykęs, apsigyveno naujuose namuose.

Grįžome laimingi, nes padarėme gražų bei gerą darbą. Ačiū visiems, kas nepagalėjo ir paaukojo gyvūneliams. Vertėtų niekada nepamiršti Motinos Teresės žodžių... „Nebūtina daryti žygdarbių, visai pakanka mažų dalykėlių, atliktų su meile.“...

Greta STANKEVIČIŪTĖ, 8 kl.

Autorės nuotraukoje. Grupė mokinių prieš išvykstan į Utenos gyvūnų globos namus